

Чрез
Административен съд София – град
42 състав
До
Върховен административен съд



КАСАЦИОННА ЖАЛБА

от Хусейн Аласад Резек
ЛНЧ:7002676646
гражданин на Сирия
гр.София, ул.“Узунджовска“ №1, ет.3
чрез процесуален представител
адв. Пламен желев
член на САК
гр.София, ул.“Узунджовска“ №1, ет.3

срещу:
Решение №19716/11.10.2024 год. на
АССГ 42 състав
адм.д.№1583/2024 год.

Уважаеми върховни административни съдии,

С горното решение на АССГ бе отхвърлена жалбата на доверителят ми срещу решение на заместник председател на Държавната агенция за бежанците в частта с която му бе отказано събиране с децата ми Мохамад Аласаад Хусейн, Абделнур Аласаад Хусейн, Ая Аласаад Хусейн и Руа Аласаад Хусейн.

Считам, че обжалваното съдебно решение е незаконосъобразно, с допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие с приложимия материален закон, по следните съображения:

Съдът в противоречие с материалният закон е приел, че децата ми от първият ми брак Мохамад Аласаад Хусейн, Абделнур Аласаад Хусейн, Ая Аласаад Хусейн и Руа Аласаад Хусейн, не са членове на семейството ми по смисъла на § 1, т.3, б.“а“ от ДР на ЗУБ.

Съдът приема, че понятието "семейство" се свързва най-общо със съвкупност от лица, които живеят съвместно и са свързани чрез родство помежду си или чрез общ бюджет.

След разтрогването на брака на доверителят ми и първата му съпруга, "семейство" по смисъла на българския закон, е това между доверителят ми и неговата втора съпруга и децата родени от този брак, поради което приема, че децата родени от първият му брак не са членове на семейството му по смисъла на § 1, т.3, б.“а“ от ДР на ЗУБ..

Съдът приема, че децата Мохамад Аласаад Хусейн, Абделнур Аласаад Хусейн, Ая Аласаад Хусейн и Руа Аласаад Хусейн принадлежат на бившето, понастоящем несъществуващо семейство на доверителят ми.

Подобно тълкуване на тази норма, би довело да хаос в отношенията деца родители, тъй като ако приемем тази логика, това би означавало да се прекъснат родствениите връзки между биологичните родители и децата им.

Подобно тълкуване е силно ограничително даже и да приемем, че е е законосъобразно.

Съгласно чл.4 от Глава II, Членове на семейството на Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22.09.2003 година относно правота на събиране на семейството

1. Държавите-членки разрешават влизането и пребиваването в съответствие с настоящата директива и при условие, че са спазени изискванията на глава IV, а също и на член 16, на следните членове на семейството:

а) съпруг на кандидата за събиране на семейството;

б) малолетните и непълнолетните деца на кандидата за събиране на семейството и на неговия съпруг, включително децата, осиновени в съответствие с решение, взето от компетентния орган на заинтересованата държава-членка или решение, което автоматически подлежи на изпълнение поради международните задължения на тази държава-членка или трябва да бъде признато в съответствие с международни задължения;

в) малолетните и непълнолетните деца, включително осиновени деца на кандидата за събиране на семейството, когато то притежава родителските права и децата се намират на негова издръжка. Държавите-членки могат да разрешат събирането на деца, родителските права над които се упражняват съвместно, при условие че другата страна, която съвместно упражнява родителските права, е дала своето съгласие.

г) малолетните и непълнолетните деца, включително осиновени деца на съпруга, когато той притежава родителските права и децата се намират на негова издръжка. Държавите-членки могат да разрешат събирането на деца, родителските права над които се упражняват съвместно, при условие че другата страна, която съвместно упражнява родителските права, е дала своето съгласие.

За членове на семейството се приети при определени условия също и родителите на съпрузите.

Единственото ограничение е въведено в парграф 4. От същият член, съгласно който в случай на полигамен брак, когато кандидатът вече има брачен партньор, живеещ съвместно с него на територията на държава-членка, заинтересованата държава-членка не разрешава събирането на семейството с друг брачен партньор.

Съдът, при издаването на акта си не е взел предвид правото на зачитане на личния и семейния живот, гарантирано с член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и правата на детето, гарантирани с член 24 от нея, и по-конкретно правото на висшия интерес на детето да бъде отдавано първостепенно значение при всички действия, които се предприемат по отношение на децата, както и правото на редовно поддържане на лични отношения и преки контакти с двамата му родители, са основни права.

Практиката на Европейския съд по правата на човека е в смисъл, че наличието на „семеен живот“ е фактически въпрос, който зависи от реалното, практическо наличие на тесни лични връзки, а възможността родителят и неговото дете да бъдат заедно представлява основен елемент на семейния живот (ЕСПЧ, 12 юли 2001 г., К. и Т. с/у Финландия, СЕ:ЕCHR:2001:0712JUD002570294, §§ 150 и 151)

Според § 52-79 от Общия коментар № 14/2013) на Комитета по правата на детето

върху Конвенцията на ООН за правата на детето при оценката и определянето на най-добрите интереси на детето следва да се вземат предвид следните елементи: възгледите на детето, идентичността на детето, запазването на семейната среда и поддържането на взаимоотношенията, гс детето и неговата закрила и безопасност, наличието на уязвимо положение, детето на здравеопазване и правото на детето на образование. Съгласно § 80 и 81 от Общия коментар основната оценка на най-добрите интереси на детето е обща оценка на всички относими елементи на тези интереси, като тежестта на всеки от тях зависи от останалите.

Нормата на § 75 изисква да се вземе под внимание уязвимото положение на детето, например ако то има увреждане, принадлежи към малцинствена група, ако е бежанец или търсещо убежище лице, жертва на малтретиране, живее на улицата и пр. Целта на определянето на най-добрите интереси на дете или деца в уязвимо положение следва да бъде свързана не само с пълното ползване от всички предвидени в Конвенцията права, но и с останалите норми в областта на правата на човека, отнасящи се до такива специфични ситуации, например като тези в обхвата на Конвенцията за права на хората с увреждания, Конвенцията за статута на бежанците и др. Посочените елементи, които следва да се вземат предвид при оценката на най-добрия интерес на детето, са възприети и в Практическото ръководство на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището (ЕСПОУ) относно висшия интерес на детето в процедурите за предоставяне на убежище, публикувано през 2019 г., в частност в Глава 1, § 1. 6 от ръководството.

Съдът не е взел предвид при постановяване на решението си и обстоятелството, че децата се намират в зона на конфликт, където основни права свързани с живота и здравето им са застрашени. Лишени са от възможност да получат образование, ограничен им е достъпа до медицински, здравни и други услуги. Всички тези обстоятелства водят до извода, че най-добрият интерес на децата налага същите да се съберат с баща си на територията на Република България.

Решаващия съд обаче не е разгледал и не е взел предвид изложените по-горе обстоятелства, поради което е постановил, едно незаконосъобразно решение, постановено и при съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

ИСКАНЕ: С оглед гореизложеното уважаеми върховни административни съдии, Ви моля да постановите решение по силата на което да отмените Решение 19716/11.10.2024 год. на АССГ 42 състав, адм.д.№1586/2024 год. със законните от това последици.

Приложение: препис от жалбата за ответната страна

С уважение:

